

THANH NGA

COST
OF
WORDS

ONLY PRODUCTION PRESENTS "COST OF WORDS" THANH NGA AKING GIA HUNG THUY HANG
STARRING YOORI AND NGOC HAN MAKEUP BY YOORI DIRECTED BY YOORI CAMERA GIA HUNG
EDITED BY YOORI MUSIC BY DIRECTOR HENRI HAIR BY JOLIE LIGHTING DIEP XUONG VI SOUND DESIGNER YOORI
COMING SOON

1 EXT.ĐÊM.TRÊN ĐƯỜNG

Một chiếc bánh xe chông ngược lên trời, xoay chậm chậm.

Đèn xi nhan xe máy chớp tắt.

Một chiếc mũ bảo hiểm bung dây nằm lăn lóc trên đường.

Tiếng thở nặng nề, khó nhọc .

Một bàn tay trải xước, rướm máu khế cử động.

Một phần gương mặt với cánh mũi phập phồng, đôi môi trải xước, rướm máu khế mấp máy.

Nga ngằm sấp trên mặt đường , mái tóc xoã ra che khuất một phần gương mặt bê bết máu.

Nga đưa mắt nhìn chiếc xe máy nằm gần đó.

Nga cố gắng vươn tay ra hướng về phía chiếc xe.

Ánh đèn của một chiếc xe máy khác đang chạy về phía Nga.

Nga nhấc bàn tay rướm máu lên, cô rên lên đau đớn.

Ánh đèn sáng dần, dáng dần rồi chợt vụt tắt.

NGA
(voice-off)
Tôi không biết... tại sao... tôi lại có thể nói
ra... những lời đó...

Màn hình tối đen.

Hiện tên phim : WORDS (NHỮNG LỜI NÓI)

NGA
(voice-off)
Tại sao ba mẹ không chịu hiểu con một chút nào
hết vậy? Con không muốn nhìn thấy ba mẹ nữa! Con
ghét ba mẹ!

Tiếng đóng sập cửa đánh RẦM.

MẸ NGA
(voice-off)
Nga! Nga! Nga!

2 EXT.ĐÊM.TRÊN ĐƯỜNG

Một chiếc xe máy lăn bánh trên đường.

Một bàn tay con gái nhỏ nhắn nắm nhẹ yên xe.

Trên con đường đông người qua lại, King đang chờ Nga trên chiếc xe máy của anh ta. King mặc một chiếc áo thun sáng màu, đầu đội mũ bảo hiểm. Nga ngồi sau lưng King, mặc một chiếc áo thun body trắng, đội mũ bảo hiểm. Gương mặt Nga có vẻ bực mình, khó chịu.

KING

Sao vậy, em còn suy nghĩ chuyện đó à?

NGA

Thật sự em không thể nào hiểu được ông bà già nghĩ gì. Suốt ngày cứ toàn kiếm chuyện chửi mắng này nọ. Làm như ngày nào không mắng em là ăn không ngon ngủ không yên vậy đó.

KING

Thôi nào, em biết là ông bà cũng chỉ muốn tốt cho em mà.

NGA

Lúc nào cũng nói là muốn tốt cho em, nhưng em đâu phải con nít một hai tuổi đâu, mà lúc nào làm việc gì cũng bị nói này nói nọ, rằng phải thế này, phải thế kia, không được thế này, không được thế kia... Đâu phải em không biết mấy chuyện đó đâu mà cứ phải cãi nhai suốt ngày như vậy.

KING

Thì em lựa lúc nào ông bà bình tĩnh rồi ngồi nói chuyện cho ông bà hiểu.

NGA

Đâu phải là em chưa chịu. Lúc em nói thì: thôi bố mẹ xin lỗi, lúc đó bố mẹ nóng quá lỡ lời này nọ. Xong rồi sau đó đâu lại vào đây, lại chửi lại mắng lại cần nhần, cứ như là em chưa bao giờ nói vậy đó.

Cả hai im lặng một lúc.

KING

Anh có nghe ai đó nói thế này: Lời nói như tên bay đi không bắt lại được...

Nga nhìn King, chăm chú.

KING

...Mà chuyện gì qua rồi thì để nó qua luôn đi. Nghĩ nhiều làm chi cho nhức đầu.

Nga lặng yên, ngửa cổ nhìn lên bầu trời đêm.

NGA

(voice-off)

Vậy tại sao người ta cứ phải nói ra những lời nói làm tổn thương lẫn nhau, để rồi sau đó lại

hỏi hận...

Chiếc xe máy chạy qua những con đường thành phố tấp nập người người qua lại. Qua mỗi con đường xe cộ càng lúc càng thưa thớt dần, đường phố trở nên vắng lặng.

King nhìn Nga qua gương chiếu hậu, thấy Nga đang nhìn ngắm con đường và khung cảnh xung quanh. King nhẹ nhàng đưa tay đặt nhẹ lên đùi Nga. Nga gạt tay King ra.

NGA
(khó chịu)
Bỏ tay ra đi, kỳ quá.

King nắm tay Nga đặt vào eo mình. Nga rút tay lại. King kéo lại.

NGA
Anh làm gì vậy?

KING
Ôm chặt vào, anh chạy nhanh lắm đó.

Nga bĩu môi.

NGA
chạy thế này mà nhanh à? Em đi xe đạp còn nhanh hơn nữa.

KING
Vậy là muốn nhanh hơn nữa phải không?

King rồ ga. Chiếc xe tăng tốc đột ngột làm Nga suýt ngã ra sau. Nga vội ôm chặt lấy King.

NGA
Này! Anh bị sao vậy! Chạy chậm lại đi! Thế này nguy hiểm lắm!

KING
Không phải em muốn anh chạy nhanh sao? Thế này đã đủ nhanh chưa?

King tăng tốc. Chiếc xe phóng như bay trên đường.

NGA
Thôi đủ rồi! Chậm lại đi! Em không thích đâu!

King quay lại nhìn Nga.

KING
(mím cười)
Sợ rồi sao?

NGA
(giận dữ)
Đáng ghét!

Hai người đùa giỡn vui vẻ. Bất ngờ từ ngã tư phía trước xuất hiện một chiếc xe máy khác.

NGA
(hoàng hốt)
Cẩn thận!

King quay lại. Ánh đèn pha rọi thẳng vào gương mặt súng sốt và ngạc nhiên của King và Nga. King vội bẻ lái.

RẦM!!! Màn hình tối đen. Tiếng đụng xe vang lên.

Nga bay ra phía trước.

Đôi mắt Nga mở to ngạc nhiên, sững sờ.

Nga rơi xuống đất, chiếc mũ bảo hiểm bung ra.

Nga chớp chớp đôi mắt, từ từ lịm đi.

Màn hình tối đen. Yên lặng.

Tiếng còi xe cấp cứu vang lên.

3 INT.ĐÊM.PHÒNG CẤP CỨU

Nga từ từ mở mắt.

Ánh sáng từ chiếc đèn trên trần nhà chiếu thẳng vào mặt Nga.

Gương mặt Nga không chút cảm xúc.

Bên cạnh giường Nga, hai bác sĩ đang đứng nói chuyện với nhau: một ông bác sĩ già và một cô bác sĩ thực tập trẻ.

BÁC SĨ GIÀ
Tình trạng bệnh nhân này thế nào?

BÁC SĨ TRẺ
Thưa bác sĩ chẩn đoán nạn nhân bị chấn thương sọ não, gãy xương sườn, mất máu quá nhiều e là không qua khỏi.

BÁC SĨ GIÀ
Tình trạng như vậy sao không đưa vào phòng mổ?

BÁC SĨ TRẺ
Thưa hiện nay không còn phòng trống nên...

BÁC SĨ GIÀ
Thôi được rồi...
(nhìn Nga)
... có ai đi cùng với bệnh nhân không?

Nga quay mặt nhìn sang giường bên cạnh.

BÁC SĨ TRẺ
Thưa có, nhưng cả ba người họ đã từ vong sau khi
đưa vào đây rồi ạ!

Trên chiếc giường bên cạnh Nga, King đang nằm bất động, tay buông thõng,
không chút sức sống.

BÁC SĨ GIÀ
(ngạc nhiên)
Ba người sao?

BÁC SĨ TRẺ
Vâng ạ, một người đang nằm giường bên kia , hai
người còn lại đã được chuyển xuống nhà xác rồi
ạ.

Bác sĩ già nhìn sang giường King.

BÁC SĨ TRẺ
Hồ sơ của hai người kia đây ạ.

Bác sĩ trẻ đưa cho bác sĩ già một tập hồ sơ. Bác sĩ già xem qua. Bác sĩ
già chợt khựng lại. Ông ngược mắt lên nhìn Nga , ngạc nhiên như không tin
vào điều mình vừa đọc được.

Nga nằm đó, nhìn chiếc đèn trần.

NGA
Bác sĩ...

BÁC SĨ TRẺ
A, cô tỉnh rồi sao?

NGA
Bác sĩ...

BÁC SĨ TRẺ
Cô đang rất yếu, đừng cố gắng quá sức...

NGA
Bác sĩ, làm ơn... làm ơn nói với bố mẹ cháu
rằng... cháu không cố ý... cháu không hề muốn
nói những lời đó...

Hai người bác sĩ đứng nhìn Nga, xúc động.

NGA
...nói với bố mẹ cháu rằng... cháu xin lỗi...
xin lỗi... xin lỗi...

Nga tắt thở. Tay cô buông thõng xuống.

Bác sĩ trẻ đưa tay lên che miệng, suýt kêu lên.

Hai bác sĩ đứng lặng một lúc.

Bác sĩ trẻ chợt quay sang nhìn bác sĩ già.

BÁC SĨ TRẺ
Thưa bác sĩ, chúng ta có nên báo ngay cho gia đình cô ấy biết không?

BÁC SĨ GIÀ
Điều đó không cần thiết...

Bác sĩ trẻ ngạc nhiên.

BÁC SĨ GIÀ
...bởi vì, hai người được đưa vào cùng khi này, chính là cha mẹ của cô ấy.

BÁC SĨ TRẺ
(sùng sốt)
Sao ạ?

Bác sĩ già đưa cho bác sĩ trẻ tập hồ sơ. Bác sĩ trẻ mở ra xem, lặng người, đưa mắt nhìn bác sĩ già.

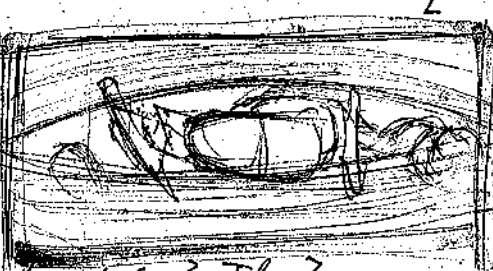
Bác sĩ già nhìn Nga.

BÁC SĨ GIÀ
Có lẽ bây giờ họ đã gặp nhau trước cổng thiên đường rồi.

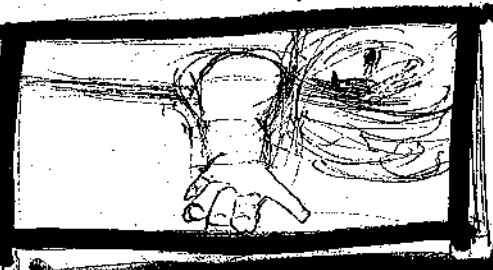
Hai bác sĩ bỏ đi.

Trên gương mặt Nga, một giọt nước mắt chảy ra từ khoé mắt.

Thủy nằm trên giường. Thủy nằm trên giường máu
 Voice off: Tôi k' biết, tại sao, ~~khí đó~~ tôi lại nói như vậy... Tại sao?
 ra những lời đó...

Tiếng thở nặng nề, tiếng rên đau đớn của Thủy

Bánh xe quay chậm

Đen xì nhao xe chèo tay

Bàn tay Thủy khó nhọc gởi lên

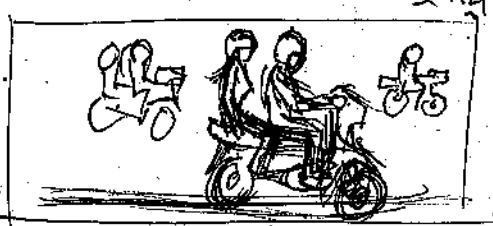

MỘT LỜI NÓI DỐI

Bánh xe lăn trên đường
 Tiếng xe máy chạy

Bàn tay Thủy nắm nhẹ yên xe

Màn hình tôi đen, hiện tên phụ
 Voice-off (Thủy): Mẹ đi còn sáng
 nhà bạn học không pha mẹ!

Thủy lo lắng (vì lời nói dối)
 trấn an: Sao vậy, còn ruy
 nghi chuyện đó à?
 Thủy: Vì sao thời đây cũng là lần
 đầu tiên em nói dối bố mẹ đó,
 k' biết tự nhiên lúc đó lại
 như thế này.

Kính: Chuyện gì cũng có lần
 đầu cả mà. Bố mẹ em khó
 như vậy nói thật chậc gì
 hai cụ chịu cho em đi.
 Thủy im lặng: Em đâu có cố ý
 Xe chạy trên đường

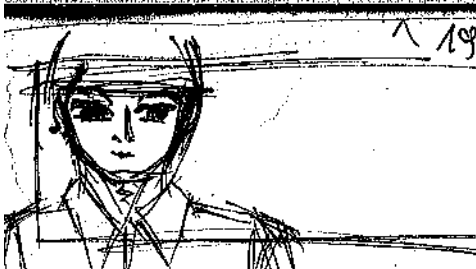
Em biết người ta nói gì không? Lời
 nói như một mũi tên bay đi không
 bắt lại được. Chuyện gì đã qua, rồi
 thì để nó qua luôn đi. Nghĩ nh
 làm chi cho mệt nhức đầu. Đó chỉ
 là một lời nói dối vô hại thôi mà

Voice off: Đúng vậy; đó chỉ là một
 (Thủy)

lời nói dối vô hại thôi mà, phải k' ?
 Thủy ngược lên nhìn bầu trời đen

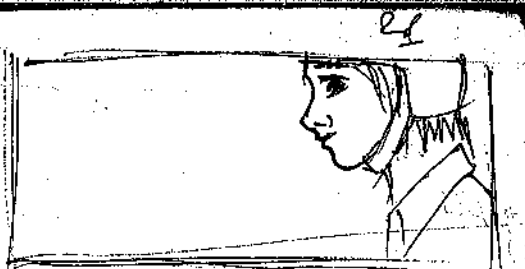
Xe chạy trên đường một l
 18

19

20

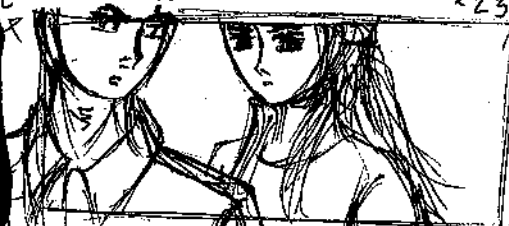

21

Kính nhìn thấy qua kính chiếu hậu

22

23

24

Kính đưa tay đặt nhẹ lên

đầu Thúy (hà mai thùy)

25

Thúy khoằm mắt tay Kính lại

Bỏ ra đi kính

Kính bốt rồi

27

(liêng trái) Hai người tiếp tục đi

28

Ôm chặt vào đi anh chạy nhanh lắm đây.

29

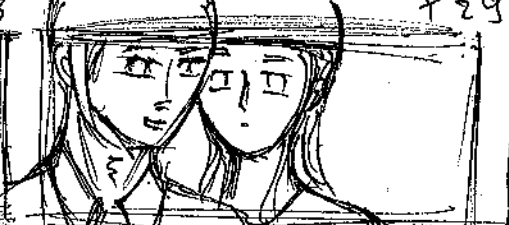
Thúy rút tay lại.

30

Nắm tay Thúy đặt lên eo mình. Thúy: Anh làm gì vậy?

31

31

32

33

Kính qua nhìn thấy Em đang ee nhanh hơn

34

Kính: Đâu này em sao vậy? Thúy: Không có gì, chỉ là thấy hơi chán thôi

35

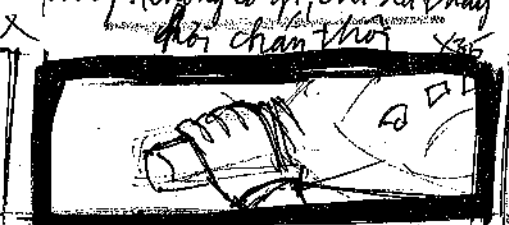
Kính: Ơi chú! Em thấy chán sao? Thúy im lặng k° trả lời

36

Kính mỉm cười

37

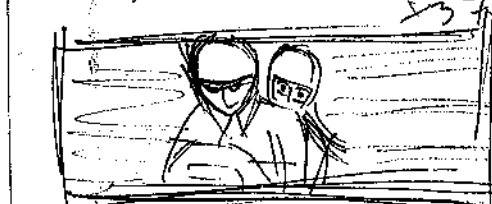

Kính tặng quà

38

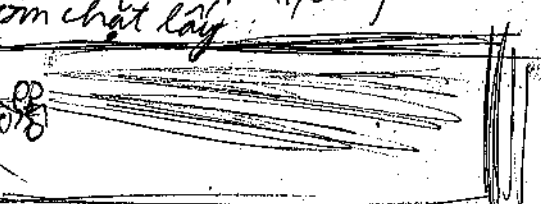
Chiếc xe lao vọt đi, Thúy hơi hoảng ôm chặt lấy

Kính phóng nhanh

Kính lạng lách

39.2

Kính: Thế nào? Em đã thấy hết chân chưa? 44

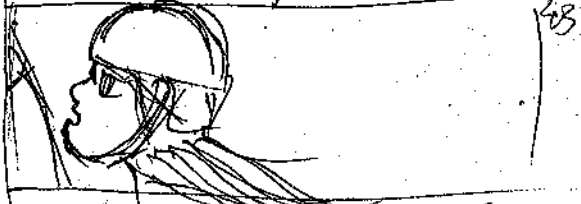
42 39.3

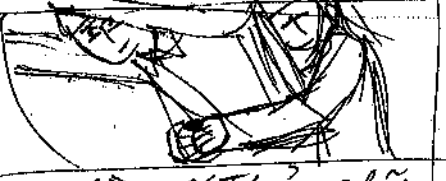
Thủy: Anh đến rồi sao? Chạy chậm lại đi... 46

Thủy: ~~Đứng~~ Dừng lại đi! 48

...thế này nguy hiểm lắm! 46

Kính nhìn xuống, Thủy sợ hãi ôm chặt lấy 47

Kính: Sao vậy? Thế này k' vui sao? 48

Thủy: Thời đủ rồi! Chậm lại đi! Em k' thích đâu! 49

Còn thấy chân không? Thủy: Thôi mà, đừng đùa vậy nữa, Chạy chậm lại đi! 50

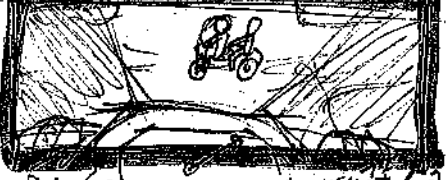
Kính nhìn Thủy mỉm cười 51

Thủy mỉm cười. Bất ngờ Thủy nhìn về phía trước, hốt hoảng. Thủy: Cẩn thận... 52

Thủy: ... (có xe!) 53

Phía trước 1 chiếc xe ^{khuyết hiện} đang ^{chạy đến} 54

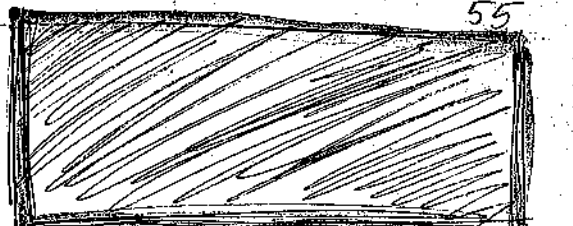
Kính và Thủy ngạc nhiên (slow motion) 55

Thủy bay ra phía trước (cột nước) ^{thủy} ^{đạt} ^{gió} ^{thổi} ^{tốc} ^{bay} 56

Chiếc xe nghiêng xuống ⁵⁷ ^{Tên} ^{thầy} ^{đang} ^{đứng} ^{xe} 54

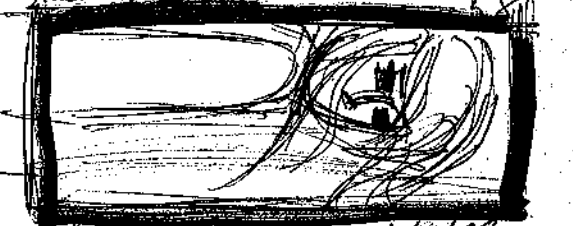
Thủy rơi xuống mặt đất 58

Thủy ^{ngập} ^{ngập} 59

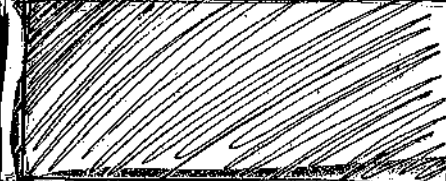
Im lặng 60

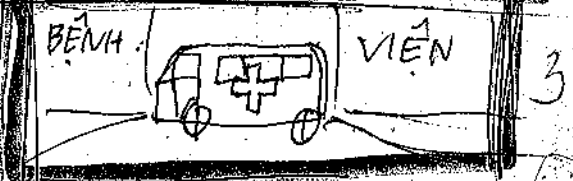
BỆNH VIỆN 3

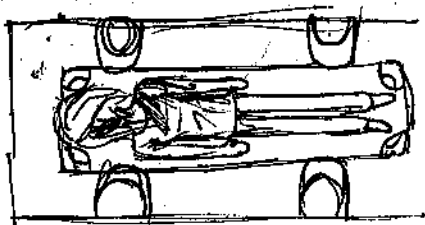
Thủy ^{ngập} ^{ngập} 60

Im lặng 60

Tiếng còi cấp cứu. Xe cấp cứu dừng trước cửa 60

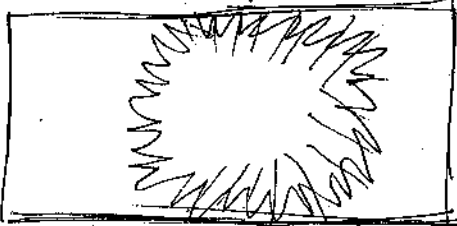
Bác sĩ đưa Thủy vào BV

Thủy nằm trên cang...

...nhìn lên trần nhà

Thủy nhìn thấy ánh sáng

Bác sĩ rơi đèn vào mắt Thủy

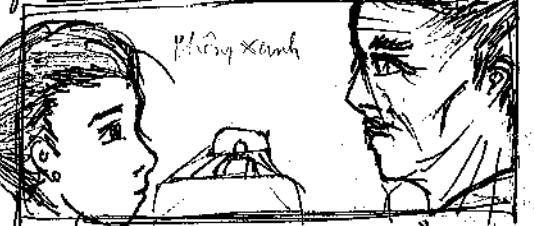
"Tình trạng bệnh nhân thế nào?"

"Chân đoạn chân thường 70 ngày, Xương sườn bị gãy, mất máu rất nhiều, e là không qua khỏi"

"Còn người đi cùng cô à?"
"Tôi nghĩ, sao lại để ra ngoài nói thế này cô chết?"

"Bác sĩ quên cô gái này à?"
"Tôi có biết mẹ cô ấy, còn người đi cùng cô ấy thế nào rồi?"

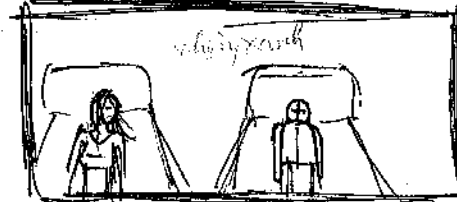
"Kể ra ra người..."

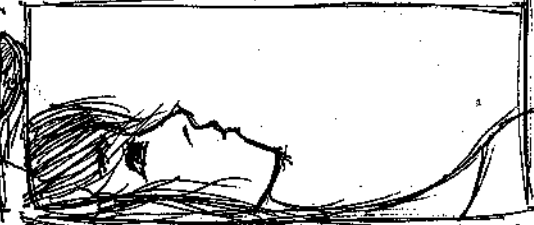
...vừa...

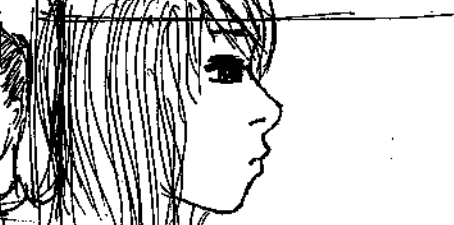
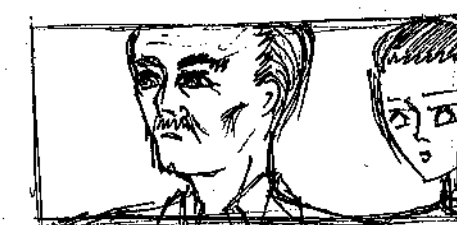
...chết cách đây ít phút"

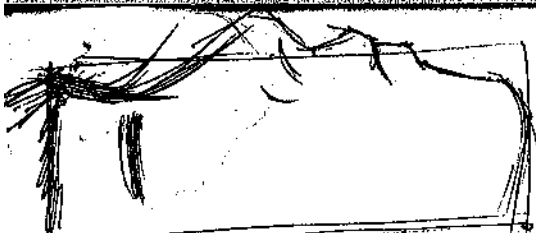
"Ba người à?" "Vâng, hồ sơ của họ đang đợi. À, bệnh nhân tỉnh rồi thưa bác sĩ"

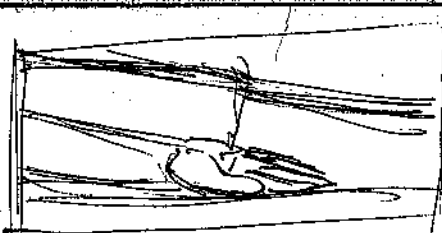
"Bác sĩ... bác sĩ... làm ơn chuyển lời đến bố mẹ cháu rằng, cháu không hề có ý... cháu không"

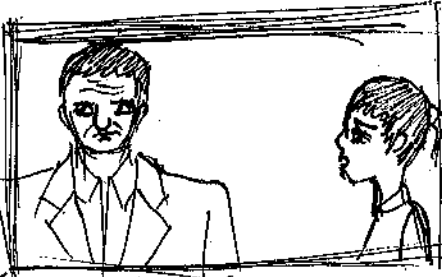
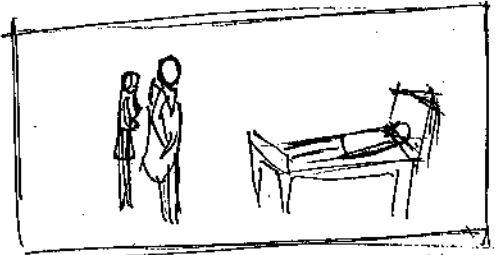
hề muốn nói dối bố mẹ... Nói với bố mẹ cháu rằng... cháu xin lỗi... xin lỗi... xin lỗi..."

Thầy tất thờ?

Y tá với bạn tay che miệng
suyt lên lên

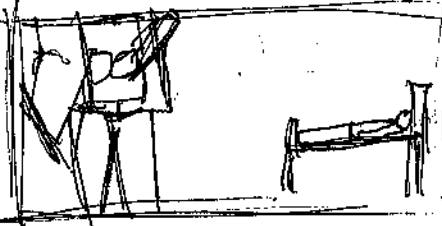
Bác sĩ a y tá đứng lặng lúc Bác sĩ a / chúng ta có nên...

Ba người đi cùng nhau là anh họ
đây a! Bác sĩ cảm ơn anh họ!

Có lẽ giờ này họ đã gặp nhau trên công trường
nơi

...khi ấy... hai người vừa đi đưa
vào lúc này... là cha mẹ cô ấy

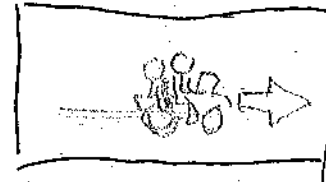
Điện đó là cần thiết...

Tuyệt nhiên mất hay, nước
khóc mất thưng

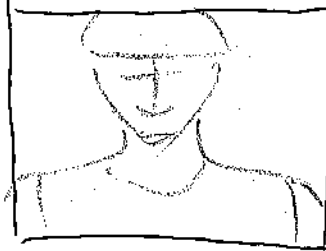
13, 15, 29, 32

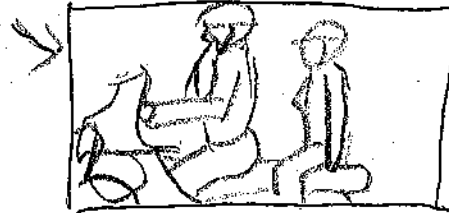
14, 17

44, 47

24, ~~31~~, 36

49, 34

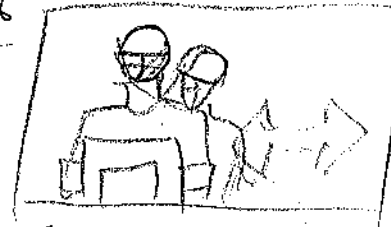
20, 22, ~~30~~, 35

View Xc

Wing Enclosure

23, 31

~~25, 27, 28~~, 57, 38

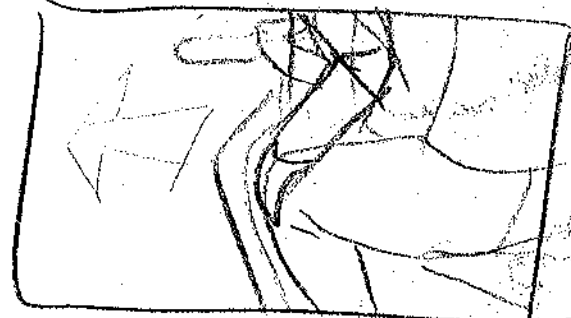
40, 43, 46, 49

~~41~~, 45, 48

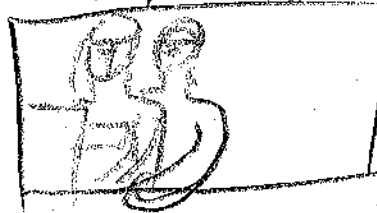
21

47, 50, 52

42, 44

13+15

47+50+52

22

14+17

21+31

~~25~~

15 ~~16~~

54

39

19+34

~~22~~ 22+35+12

~~41~~

23+31

53

~~24~~ +36

1+4+5

2

56

29 ~~30~~ +32

3/6

7/11

57

28+37+38

8/18

58

40+43+46+49

51

59

45+48

20h view

42+44

46 48 21+~~39~~ ~~41~~ 54
51